

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-55-09

Druk nr 1998

Warszawa, 8 maja 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei, podpisanej w Warszawie dnia 25 lutego 2009 roku.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A
z dnia

o ratyfikacji Umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei, podpisanej w Warszawie dnia 25 lutego 2009 roku

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei, podpisanej w Warszawie dnia 25 lutego 2009 roku.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 25 lutego 2009 roku w Warszawie została podpisana Umowa o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczpospolitej Polskiej Umową

Prawo do ubezpieczenia społecznego należy do podstawowych praw człowieka. Realizacji tego prawa służą przede wszystkim krajowe (wewnętrzne) systemy zabezpieczenia społecznego poszczególnych państw. Jednakże nie zawsze są one w stanie zapewnić pełną ochronę ubezpieczeniową, szczególnie w odniesieniu do osób zmieniających w czasie swej aktywności zawodowej miejsce zatrudnienia lub zamieszkania. Dlatego też standardem jest zawieranie przez państwa dwustronnych lub wielostronnych umów międzynarodowych z zakresu zabezpieczenia społecznego, które tworzą podstawy koordynacji systemów funkcjonujących w umawiających się państwach, zapewniając tym samym skuteczną ochronę swym obywatelom w dziedzinie zabezpieczenia społecznego.

Podstawy prawne dające gwarancję, że zmiana miejsca zatrudnienia lub zamieszkania nie wpłynie negatywnie na sytuację obywatela w zakresie zabezpieczenia społecznego pozytywnie oddziałują na budowę zaufania do państwa oraz przyczyniają się do większej aktywności w zakresie poszukiwania zatrudnienia poza granicami swego państwa. Gwarancje takiej ochrony już mają polscy obywatele podejmujący zatrudnienie lub przemieszczający się na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii, a także państw, z którymi łączą Polskę dwustronne umowy z zakresu zabezpieczenia społecznego. Jednakże gwarancji tych nadal pozbawionych jest wielu polskich obywateli zamieszkałych lub podejmujących zatrudnienie poza granicami naszego kraju, w tym zamieszkałych lub zatrudnionych w Republice Korei. Wprawdzie w odniesieniu do tego państwa trudno precyzyjnie określić liczbę polskich obywateli zamieszkałych w Republice Korei, których problem braku takiej ochrony dotyczy, to niewątpliwie grupa osób zainteresowana zawarciem polsko-południowokoreańskiej umowy, szczególnie ze względu na wprowadzenie zasady sumowania okresów ubezpieczenia, istnieje¹⁾.

Strona południowokoreańska z dużą aktywnością i zaangażowaniem zabiegała o uregulowanie wzajemnych polsko-południowokoreańskich stosunków w zakresie zabezpieczenia społecznego. Sprawa ta m.in. była przedmiotem rozmów Prezesa Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej

¹⁾ Z informacji uzyskanych za pośrednictwem Ambasady RP w Seulu (wg. danych własnych placówki) grupa polskich obywateli zamieszkałych w Republice Korei kształtuje się na poziomie 150 osób.

i Prezydenta Republiki Korei podczas szczytu ASSEM VI w Helsinkach, gdzie przychylnie ustosunkowano się do kwestii przyspieszenia prac nad jej zawarciem.

Rozważając związanie Rzeczypospolitej Polskiej umową o zabezpieczeniu społecznym z Republiką Korei należy podkreślić zalety takiego rozwiązania nie tylko w dziedzinie społecznej, ale także w dziedzinie gospodarczej i ekonomicznej. Republika Korei jest czwartym partnerem Polski w Azji. Atrakcyjność tego kraju wynika ze stosunkowo wysokiego poziomu dochodu narodowego i rozwiniętego przemysłu pracującego w oparciu o nowoczesne technologie produkcji. Wraz ze wzrostem polskiej gospodarki rośnie liczba możliwości inwestycyjnych dla południowokoreańskiego sektora prywatnego. W ostatnich latach wiele firm południowokoreańskich zainwestowało swój kapitał w Polsce i istnieje szansa na dalsze inwestycje, którym – obok czynników typowo ekonomicznych – z pewnością sprzyjałyby także odpowiednie podstawy prawne w zakresie zabezpieczenia społecznego.

Strona południowokoreańska wyraźnie wskazuje, że jej zainteresowanie zawarciem umowy o zabezpieczeniu społecznym z Polską wiąże się z planami podjęcia przez firmy południowokoreańskie inwestycji w Polsce, a tym samym potrzebą delegowania południowokoreańskich pracowników do pracy w Polsce (dotyczy to głównie delegowania pracowników wyższego szczebla – kadry zarządzającej).

Obecnie – wobec braku stosownej umowy – za pracowników delegowanych z Polski do Republiki Korei pracodawca jest zmuszony podwójnie opłacać składki na ubezpieczenia społeczne, tj. zarówno do systemu polskiego, jak i do systemu południowokoreańskiego. Takie rozwiązanie oczywiście wpływa na wzrost kosztów pracy. Odpowiednie regulacje umowy – zgodnie z zasadą stosowania jednego ustawodawstwa w odniesieniu do danej pracy – eliminowałyby podwójne opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne. Takiego zdania jest także polskie Ministerstwo Gospodarki, które poproszone o wyrażenie opinii na temat potrzeby zawarcia polsko-południowokoreańskiej umowy o zabezpieczeniu społecznym z punktu widzenia gospodarczych interesów Polski uznało, że „zawarcie umowy eliminującej konieczność podwójnego opłacania składek ubezpieczeniowych mogłoby pozytywnie wpłynąć na decyzje firm południowokoreańskich podejmujących nowe inwestycje w Polsce oraz ugruntowałoby przekonanie, że Polska jest przyjaźnie nastawiona do inwestycji napływających z Korei”.

Biorąc pod uwagę opinię Ministerstwa Gospodarki, a także fakt, że południowokoreańskie firmy faktycznie wykazują wzmożoną aktywność inwestycyjną w Polsce²⁾ wydaje się, że zawarcie z Republiką Korei umowy o zabezpieczeniu społecznym mogłoby pozytywnie wpłynąć na dalsze tego typu inwestycje. Związanie się umową byłoby więc korzystne nie tylko ze względów

²⁾ Przykładowe firmy koreańskie działające w Polsce: LG Electronics Wrocław Sp. z o.o., Hyundai Motors Poland Sp. z o.o., Sun Express Corporation Poland, Nordea Bank, LG Display Sp. z o.o., Heesung Electronics Sp. z o.o., Dong Yang Electronics Sp. z o.o., LG Innotek Poland Sp. z o.o., LG Chem Poland Sp. z o.o., Dongseo Display Poland Sp. z o.o., GAYA Sp. z o.o., Ambipol Coporation Sp. z o.o., Eurotech Sp. z o.o., KINETIC Co., LTD.

społecznych (interesy polskich i południowokoreańskich obywateli w zakresie nabywania prawa do świadczeń emerytalnych i rentowych), ale również ze względów gospodarczych (szansa na zwiększenie południowokoreańskich inwestycji w Polsce). Dlatego też związanie Rzeczypospolitej Polskiej Umową o zabezpieczeniu społecznym z Republiką Korei wydaje się zasadne.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

Pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei nie ma regulacji prawnych w dziedzinie zabezpieczenia społecznego. Dlatego też przy ustalaniu prawa i wysokości świadczeń pieniężnych, szczególnie długoterminowych – jak emerytury i renty, każde z państw bierze pod uwagę jedynie okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie własnego ustawodawstwa. Wobec braku stosownej dwustronnej umowy – dla ustalenia prawa do tych świadczeń i ich wysokości – nie jest możliwe sumowanie okresów ubezpieczenia przebytych pod działaniem ustawodawstwa każdego z obu państw. W efekcie osoby zainteresowane nie mogą uzyskać prawa do tych świadczeń, ani przy zastosowaniu wyłącznie polskich (lub południowokoreańskich) wewnętrznych przepisów ubezpieczeniowych, ani przy zastosowaniu zasady sumowania okresów ubezpieczenia – stanowiącej standard w tego typu umowach.

Kolejnym problemem wynikającym z braku dwustronnej polsko-południowokoreańskiej umowy regulującej sprawę zabezpieczenia społecznego jest kwestia transferu (eksportu) świadczeń. W obowiązującym stanie prawnym, świadczenia emerytalno-rentowe przysługujące wyłącznie z tytułu przynależności do polskiego systemu zabezpieczenia społecznego, osobom zamieszkałym za granicą, w tym także w Republice Korei, są wypłacane – na ich wniosek – osobie przez nich upoważnionej do odbioru, zamieszkałej w kraju, lub na rachunek bankowy emeryta lub rencisty w kraju. Oznacza to, że osoby zamieszkałe w Republice Korei, które uzyskały już prawo do polskich emerytur lub rent, nie mogą ich otrzymywać w miejscu swego zamieszkania w Republice Korei, gdyż polskie ustawodawstwo w takim przypadku przewiduje wypłatę tych świadczeń tylko w Polsce.

Przedstawiona Umowa – zgodnie z założeniami Strony polskiej – w pełni odpowiada standardom międzynarodowym w dziedzinie zabezpieczenia społecznego. Została ona oparta na czterech podstawowych zasadach koordynacji systemów, tj.:

- zasadzie równego traktowania – zgodnie z którą osoby objęte zakresem podmiotowym Umowy, które mają miejsce zamieszkania na terytorium Umawiającej się Strony, podlegają

ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony i są uprawnione do świadczeń przewidzianych przez to ustawodawstwo na równi z obywatelami tej Umawiającej się Strony (art. 4 Umowy),

- zasadzie swobodnego transferu (eksportu) świadczeń – zgodnie z którą świadczenia pieniężne nabyte na podstawie ustawodawstwa jednej Umawiającej się Strony nie mogą być zmniejszane, zmieniane, zawieszane ani wstrzymywane z tego powodu, że osoba uprawniona do tych świadczeń ma miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Fakt zamieszkiwania w drugim państwie nie będzie miał żadnego wpływu na prawo i wysokość wypłacanych świadczeń (art. 5 Umowy),
- zasadzie jedności stosowanego ustawodawstwa – zgodnie z którą pracownik wykonujący pracę na terytorium Umawiającej się strony, w odniesieniu do tej pracy – w dziedzinie zabezpieczenia społecznego – będzie podlegał wyłącznie ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony (art. 6 ust. 1 Umowy),
- zasadzie sumowania okresów ubezpieczenia – zgodnie z którą następuje sumowanie wszelkich okresów ubezpieczenia przebytych pod działaniem polskiego lub południowokoreańskiego ustawodawstwa, które w myśl tego ustawodawstwa wymagane są do nabycia lub zachowania prawa do świadczeń z zabezpieczenia społecznego, a także do obliczania wymiaru tych świadczeń (art. 12 Umowy).

Przedstawiona Umowa ma na celu zapewnienie możliwej dla obu Umawiających się Stron koordynacji systemów ubezpieczenia społecznego. Oprócz zapisów dotyczących wymienionych powyżej zasad koordynacyjnych zawiera także regulacje merytoryczne odnoszące się do poszczególnych dziedzin zabezpieczenia społecznego objętych zakresem przedmiotowym umowy, czyli uregulowania dotyczące:

a) właściwego ustawodawstwa (art. 6 – 11 Umowy)

W tym zakresie podstawową zasadą jest zasada obowiązywania jednego ustawodawstwa w odniesieniu do danego zatrudnienia. Zgodnie z art. 6 ust. 1 Umowy osoby, do których zastosowanie będą miały postanowienia Umowy, będą podlegały – w odniesieniu do danego zatrudnienia – ustawodawstwu tego państwa, na terytorium którego są zatrudnione.

Umowa przewiduje także pewne wyjątki od powyższej zasady podlegania ustawodawstwu miejsca wykonywania zatrudnienia. Wyjątki te wynikają głównie z charakteru lub specyfiki wykonywanej pracy (zawodu) i powszechnie występują w tego typu umowach dwustronnych, jak też w przepisach wspólnotowych.

Najistotniejszym – z punktu widzenia stosunków polsko-południowokoreańskich – jest wyjątek dotyczący pracowników delegowanych (art. 7 Umowy). Zgodnie z tym artykułem pracownik polski, który zostanie delegowany przez swego pracodawcę do pracy w Republice Korei – nadal – przez okres 60 miesięcy, w zakresie zabezpieczenia społecznego, będzie podlegał przepisom polskim, a nie przepisom południowokoreańskim – co wynikałoby z zasady ogólnej wyrażonej w art. 6 ust. 1 Umowy. Artykuł ten pozwala więc na pozostawienie pracownika w dotychczas mającym do niego zastosowanie systemie zabezpieczenia społecznego, bez konieczności zmiany przynależności do systemu na okres jego delegowania. Ta regulacja będzie działała także w drugą stronę, tj. w odniesieniu do pracowników południowokoreańskich delegowanych do pracy do Polski.

b) świadczeń emerytalno-rentowych (art. 15 Umowy)

W tym zakresie Umowa przewiduje, że uprawnienia do świadczeń emerytalno-rentowych będą ustalane z uwzględnieniem łączonych okresów ubezpieczenia przebytych w obydwu państwach, przy czym koszty tak ustalanych świadczeń będą obciążały instytucje właściwe każdej z Umawiających się Stron proporcjonalnie do okresów ubezpieczenia przebytych w danym państwie. Jest to standardowe rozwiązanie dotyczące ustalania prawa i wysokości świadczeń emerytalno-rentowych. W takim przypadku wysokość polskich świadczeń będzie ustalana według następujących zasad:

- w przypadkach gdy okresy ubezpieczenia przebyte tylko w Polsce dają prawo do emerytury lub renty w myśl polskich przepisów, wówczas ubezpieczony otrzyma polskie świadczenie wyliczone tylko na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w Polsce, a druga Strona (instytucja właściwa Republice Korei) wypłaci pozostałą część świadczenia, przyznana za okresy ubezpieczenia przebyte na jej terytorium. Wysokość przyznanej części świadczenia będzie odpowiadała stosunkowi sumy okresów ubezpieczenia przebytych w Republice Korei do sumy okresów ubezpieczenia przebytych w obydwu państwach,
- w przypadkach gdy okresy ubezpieczenia przebyte w Polsce nie dają prawa do polskiej emerytury lub renty oraz okresy ubezpieczenia przebyte w Republice Korei nie dają prawa do południowokoreańskiej emerytury lub renty, każde z państw ustali prawo do świadczenia na podstawie sumy okresów ubezpieczenia przebytych w obydwu państwach i będzie je wypłacać w wysokości odpowiadającej stosunkowi sumy własnych okresów ubezpieczenia do ich sumy uzyskanej w obydwu państwach.

Powyższe oznacza obowiązek stosowania zasady „pro rata temporis” (proporcji okresów), zgodnie z którą ustalanie częściowych świadczeń (z zastosowaniem sumowania okresów) będzie obligatoryjne tylko w tych przypadkach, gdy jest to dla zainteresowanego

korzystniejsze lub gdy w żadnym z państw nie ma on prawa do emerytury lub renty w pełnej wysokości.

Proponowane zasady ustalania prawa do świadczeń emerytalno-rentowych oraz ich wypłaty będą obowiązywały od dnia wejścia w życie Umowy. Postanowienia Umowy nie będą uzasadniały roszczeń o wypłatę świadczeń za okres przed jej wejściem w życie, ale okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron przed dniem wejścia w życie Umowy będą uwzględniane przy ustalaniu prawa i wysokości świadczeń przyznawanych na jej podstawie.

c) zasiłków pogrzebowych lub świadczeń zryczałtowanych z tytułu śmierci (art. 16 projektu Umowy)

Prawo do jednorazowych świadczeń z tytułu śmierci będzie ustalane przez instytucję właściwą każdej z Umawiających się Stron, zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez instytucje tej Strony.

Umowa zawiera także uregulowania administracyjne, odnoszące się np.: do wymiany informacji i wzajemnej pomocy (art. 18), ochrony danych osobowych (art. 19), zwolnienia z opłat i poświadczenia dokumentów i zaświadczeń (art. 20), składania wniosków, zawiadomień lub odwołań (art. 22), wypłaty świadczeń (art. 23).

3. Skutki wejścia w życie Umowy

Chcąc określić przewidywane skutki wejścia w życie polsko-południowokoreańskiej Umowy o zabezpieczeniu społecznym należy stwierdzić, że przyjęcie i wprowadzenie w życie zaproponowanych uregulowań z pewnością zapewni:

- eliminację negatywnej i pozytywnej kolizji ustawodawstw (podwójne opłacania składek ubezpieczeniowych lub brak ubezpieczenia),
- uwzględnianie okresów ubezpieczenia przebytych w Republice Korei w celu ustalenia prawa i wysokości polskich świadczeń emerytalnych i rentowych (i odwrotnie),
- transfer świadczeń osobom uprawnionym zamieszkałym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- ochronę przed utratą praw przysługujących z zabezpieczenia społecznego, nabytych w części lub całości na terytorium drugiego państwa.

Postanowienia dotyczące właściwego ustawodawstwa, poprzez eliminację podwójnego opłacania składek ubezpieczeniowych, mogą przyczynić się do poprawy współpracy gospodarczej między Polską a Republiką Korei. Fakt związania się umową o zabezpieczeniu społecznym z Republiką Korei może mieć także pozytywny wpływ na poprawę wizerunku naszego państwa na arenie międzynarodowej.

Wejście w życie każdej umowy o zabezpieczeniu społecznym oczywiście wiąże się z określonymi skutkami finansowymi. Jednakże z uwagi na to, że nie przewiduje się objęcia zakresem przedmiotowym Umowy żadnych świadczeń finansowanych z budżetu państwa (np. zasiłki rodzinne, zasiłki dla bezrobotnych, świadczenia zdrowotne) skutki wejścia w życie Umowy nie będą miały znaczenia ani dla budżetu państwa, ani dla jednostek samorządu terytorialnego.

Zakres przedmiotowy Umowy oznacza, że skutki wejścia jej w życie będą obciążały wyłącznie fundusze ubezpieczeniowe, tj. Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz Fundusz Emerytalno-Rentowy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Wpływ regulacji polsko-południowokoreańskiej Umowy na dochody i wydatki tych Funduszy jest trudny do oszacowania. Należy tu zwrócić uwagę na trzy czynniki, tj.:

1) koszt wypłaty świadczeń należnych z polskiego systemu zabezpieczenia społecznego, do których prawo – bez wejścia w życie Umowy – by nie powstało

Wydatki związane z przyznaniem prawa do tych świadczeń trudno jest przewidzieć. Jednakże z uwagi na to, że polskie instytucje właściwe (ZUS, KRUS) będą wypłacały świadczenia wyłącznie za okresy ubezpieczenia przebyte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a z posiadanych danych wynika, że potencjalna grupa osób, do której będzie mieć zastosowanie zasada sumowania okresów nie byłaby duża³⁾ należy przypuszczać, że wydatki te nie będą stanowiły istotnego obciążenia dla Funduszy.

2) transfer przyznanych świadczeń do miejsca zamieszkania osoby do nich uprawnionej, zamieszkałej na terytorium drugiej Umawiającej się strony

Wydatki z tytułu transferu polskich świadczeń emerytalno-rentowych do Republiki Korei nie mogą być traktowane jako dodatkowy koszt Funduszy, gdyż są one realizacją wcześniejszych zobowiązań wynikających z pobierania składek na ubezpieczenia społeczne.

³⁾ Z informacji uzyskanych za pośrednictwem Ambasady RP w Seulu (wg. danych własnych placówki) grupa polskich obywateli objętych koreańskim systemem ubezpieczeniowym to 30 osób. Według danych uzyskanych od Strony koreańskiej w styczniu 2006 r. w Republice Korei przebywało 40 polskich obywateli objętych koreańskim Narodowym Systemem Emerytalnym.

3) zmniejszenie wpływów do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na eliminację podwójnego opłacania składek ubezpieczeniowych za pracowników delegowanych.

Wejście w życie przepisów Umowy eliminujących podwójne opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne może spowodować zmniejszenie wpływów do Funduszu z tytułu składek opłacanych przez południowokoreańskich pracowników zatrudnionych w Polsce. Składki za tych pracowników – w przypadku skorzystania z przepisów dotyczących możliwości ich delegowania – byłyby odprowadzane do południowokoreańskiego systemu ubezpieczeniowego. Jednakże nie wydaje się, by mogło to stanowić istotne zmniejszenie wpływu środków do Funduszu, biorąc pod uwagę:

- niewielką skalę problemu, gdyż kwestia delegowania pracowników z Republiki Korei do Polski dotyczy głównie kadry zarządzającej (wyższego szczebla)⁴⁾,
- możliwość stworzenia – poprzez nowe południowokoreańskie inwestycje w Polsce – nowych miejsc pracy (można założyć, że w ilości większej niż potencjalna grupa pracowników delegowanych z Republiki Korei) i związany z tym wpływ do Funduszu składek na ubezpieczenia społeczne, odprowadzanych od wynagrodzeń osiąganych przez osoby nowozatrudnione,
- zwolnienie polskiej instytucji ubezpieczeniowej (ZUS) – wobec nie odprowadzania do polskiego systemu ubezpieczeniowego składek za pracowników delegowanych z Republiki Korei – z obowiązku wypłaty świadczeń z ubezpieczenia społecznego, a finansowanych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zmniejszenie wydatków Funduszu).
- Rozważania na temat wpływu regulacji polsko-południowokoreańskiej Umowy na dochody i wydatki Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz Funduszu Emerytalno-Rentowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zostały oparte na szeregu założeń, które w rzeczywistości nie muszą przybrać zakładanych wielkości. Można jednak przyjąć, że nawet przy pewnych odchyleniach od przyjętych założeń związane się polsko-południowokoreańską Umową nie spowoduje istotnych kosztów dla wymienionych Funduszy.

Ponadto z uwagi na procedurę związaną z ratyfikacją Umowy oraz jej wejściem w życie ewentualna konieczność ponoszenia kosztów związania Polski i Republiki Korei Umową o zabezpieczeniu społecznym nastąpi najwcześniej z końcem 2009 r. lub dopiero w roku 2010.

Szacunki po Stronie koreańskiej nie są znane.

⁴⁾ Według danych Strony koreańskiej w 2005 r. w Rzeczypospolitej Polskiej przebywało 516 imigrantów koreańskich, z czego tylko 137 pracowników delegowanych.

4. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Biorąc pod uwagę postanowienia art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji RP oraz zakres przedmiotowy polsko-południowokoreańskiej Umowy o zabezpieczeniu społecznym podlega ona ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Umową nastąpi w trybie określonym w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), tj. w drodze ratyfikacji.

a) podmioty prawa krajowego, których dotyczy Umowa

Postanowienia Umowy będą miały zastosowanie do pracowników i osób pracujących na własny rachunek, podlegających ubezpieczeniu społecznemu na terytorium każdej z Umawiających się Stron, jak również do członków ich rodzin i innych osób uprawnionych, pozostałych po śmierci żywiciela.

Umowa będzie miała szczególne znaczenie dla osób fizycznych w zakresie uzyskiwania prawa do świadczeń z tytułu: starości (emerytury), niezdolności do pracy (renty), śmierci (renty rodzinne, zasiłki pogrzebowe).

Umowa nie dotyczy bezpośrednio osób prawnych, ale rozwiązania w niej przyjęte mogą przyczynić się do poprawy sytuacji polskich osób prawnych prowadzących działalność na terytorium Republiki Korei, szczególnie poprzez eliminację podwójnego opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Postanowienia Umowy będą sprzyjały współpracy gospodarczej, jak też ułatwią swobodny przepływ ludności.

b) sposób, w jaki Umowa dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Postanowienia Umowy odnoszą się do spraw uregulowanych w następujących ustawach:

1. Ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.),
2. Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.),
3. Ustawa z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667, z późn. zm.),
4. Ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.).

c) środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Umowy

Wejście w życie Umowy nie pociągnie za sobą konieczności dokonywania zmian w polskim ustawodawstwie wewnętrznym. Wymogiem niezbędnym jest jedynie zawarcie przez obie Umawiające się Strony Porozumienia Administracyjnego (wykonawczego) w sprawie stosowania Umowy. Porozumienie to – wraz z Umową – zostało podpisane w Warszawie dnia 25 lutego 2009 r. i zacznie obowiązywać wraz z wejściem w życie polsko-południowokoreańskiej Umowy o zabezpieczeniu społecznym.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD//CG 7 8 /09/DP/as

Warszawa, dnia 28 kwietnia 2009 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei, podpisanej w Warszawie dnia 25 lutego 2009 roku wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-55-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pani Jolanta Fedak
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
Maciej Berek
SOSEKRETARZ STANU
Maciej Berek

SEKRETARZ STANU

2009-04-29

62251/07

UMOWA
O ZABEZPIECZENIU SPOŁECZNYM
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
REPUBLIKĄ KOREI

RZECZPOSPOLITA POLSKA

I

REPUBLIKA KOREI

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”;

Pragnąc uregulować stosunki pomiędzy ich krajami w zakresie zabezpieczenia społecznego uzgadniają, co następuje:

CZĘŚĆ I
Postanowienia ogólne

Artykuł 1
Definicje

1. Dla celów niniejszej Umowy:
 - (a) „ustawodawstwo” oznacza, ustawy i inne przepisy prawne, o których mowa w artykule 2;
 - (b) „władza właściwa” oznacza, ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;
 - (c) „instytucja właściwa” oznacza, instytucję właściwą do stosowania ustawodawstwa;
 - (d) „okres ubezpieczenia” oznacza, okres składkowy, uznany i przebyty zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, a także okres uznany za okres równorzędny okresowi składkowemu zgodnie z tym ustawodawstwem;
 - (e) „świadczenie” oznacza, każde świadczenie pieniężne przewidziane w ustawodawstwie każdej z Umawiających się Stron, w tym wszelkie dodatki i podwyżki mające zastosowanie wobec takiego świadczenia pieniężnego;
 - (f) „miejsce zamieszkania” oznacza, miejsce stałego zamieszkania;
 - (g) „miejsce pobytu” oznacza, miejsce czasowego pobytu.
2. Wszelkie pojęcia niezdefiniowane w niniejszym artykule mają znaczenie nadane im w stosowanym ustawodawstwie.

Artykuł 2
Zakres przedmiotowy

1. Niniejszą Umowę stosuje się do ustawodawstwa dotyczącego:
 - (a) w odniesieniu do Republiki Korei:
 - (i) Krajowej Emerytury i Renty (emerytura, renta z tytułu niezdolności do pracy, renta rodzinna, świadczenia zryczałtowane) w zakresie obowiązku ubezpieczenia i świadczeń,
 - (ii) ubezpieczenia z tytułu bezrobocia, ubezpieczenia zdrowotnego i ubezpieczenia z tytułu wypadków przy pracy, wyłącznie w zakresie obowiązku ubezpieczenia;
 - (b) w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązkowego ubezpieczenia oraz następujących świadczeń z ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia społecznego rolników:
 - (i) emerytur, rent z tytułu niezdolności do pracy oraz rent rodzinnych,
 - (ii) zasiłków pogrzebowych.

2. Jeżeli niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, ustawodawstwo, o którym mowa w ustępie 1 nie obejmuje traktatów ani innych umów międzynarodowych dotyczących zabezpieczenia społecznego, które są zawarte między jedną Umawiającą się Stroną a stroną trzecią, ani przepisów prawnych uchwalonych w celu ich wykonania.
3. Niniejszą Umowę stosuje się również do ustaw i innych przepisów prawnych, które zmieniają, uzupełniają, konsolidują lub zastępują ustawodawstwo.
4. Niniejszej Umowy nie stosuje się do ustaw ani innych przepisów prawnych, które rozszerzają istniejące ustawodawstwo jednej Umawiającej się Strony na nowe kategorie świadczeniobiorców, jeżeli władze właściwe tej Umawiającej się Strony zawiadomią władze właściwe drugiej Umawiającej się Strony w ciągu sześciu miesięcy od daty publikacji takich nowych ustaw lub innych przepisów prawnych o tym, że nie przewiduje się takiego rozszerzenia Umowy.

Artykuł 3

Zakres podmiotowy

Niniejszą Umowę stosuje się do:

- (a) osób, które podlegają lub podlegały ustawodawstwu jednej lub każdej z Umawiających się Stron,
- (b) innych osób, w odniesieniu do przysługujących im praw pochodzących od osób, o których mowa w punkcie (a).

Artykuł 4

Równe traktowanie

Jeżeli niniejsza Umowa nie stanowi inaczej osoby, o których mowa w artykule 3, które mają miejsce zamieszkania na terytorium Umawiającej się Strony, podlegają ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony i są uprawnione do świadczeń przewidzianych przez to ustawodawstwo na równi z obywatelami tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 5

Transfer świadczeń

1. Jeżeli niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, świadczenie nabyte zgodnie z ustawodawstwem jednej Umawiającej się Strony nie podlega zmniejszeniu, zmianom, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że uprawniony ma miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.
2. Ustępu 1 nie stosuje się do świadczeń przyznanych w szczególnym trybie i w drodze wyjątku.

CZĘŚĆ II

Postanowienia dotyczące stosowanego ustawodawstwa

Artykuł 6

Postanowienia ogólne

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszej Części osoba zatrudniona na terytorium jednej Umawiającej się Strony, w odniesieniu do tego zatrudnienia, podlega wyłącznie ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony.
2. Osoba, która ma miejsce zamieszkania na terytorium jednej Umawiającej się Strony i która pracuje na własny rachunek na terytorium drugiej Umawiającej się Strony lub na terytoriach obu Umawiających się Stron, w odniesieniu do tej pracy podlega wyłącznie ustawodawstwu pierwszej Umawiającej się Strony.

Artykuł 7

Pracownicy delegowani

1. Jeżeli osoba zatrudniona przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium jednej Umawiającej się Strony zostanie delegowana przez tego pracodawcę do pracy na rzecz tego pracodawcy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, ustawodawstwo pierwszej Umawiającej się Strony dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia nadal ma zastosowanie do tego zatrudnienia przez pierwsze sześćdziesiąt miesięcy kalendarzowych, tak jakby pracownik był wciąż zatrudniony na terytorium pierwszej Umawiającej się Strony. Niniejszy ustęp stosuje się także do pracowników, którzy zostali delegowani przez pracodawcę na terytorium jednej Umawiającej się Strony do spółki stowarzyszonej lub zależnej tego pracodawcy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Dla potrzeb zastosowania postanowień niniejszego ustępu w przypadku pracownika, który zostanie wysłany z terytorium jednej Umawiającej się Strony, przez pracodawcę działającego na tym terytorium, na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, pracodawca oraz podmiot stowarzyszony lub zależny tego pracodawcy traktowany jest jako ten sam pracodawca, pod warunkiem że zatrudnienie na terytorium drugiej Umawiającej się Strony podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony, z której osoba została wysłana.
2. Jeżeli okres delegowania wykracza poza okres wskazany w ustępie 1, ustawodawstwo pierwszej Umawiającej się Strony ma nadal zastosowanie, pod warunkiem wyrażenia zgody przez władze właściwe obu Umawiających się Stron lub wyznaczone przez nie instytucje.

Artykuł 8

Załogi statków powietrznych

Osoba zatrudniona jako członek załogi statku powietrznego w odniesieniu do wykonywanej pracy podlega ustawodawstwu Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się centrala zatrudniającego ją przedsiębiorstwa. Jeżeli przedsiębiorstwo posiada oddział lub stałe przedstawicielstwo na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, taka osoba zatrudniona przez ten oddział lub stałe przedstawicielstwo i nie podlegająca artykułowi 7 podlega ustawodawstwu Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się taki oddział lub stałe przedstawicielstwo.

Artykuł 9

Członkowie misji dyplomatycznych i urzędnicy

1. Niniejsza Umowa nie narusza postanowień Konwencji Wiedeńskiej o Stosunkach Dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 roku lub Konwencji Wiedeńskiej o Stosunkach Konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 roku.
2. Osoba zatrudniona w administracji państwowej jednej Umawiającej się Strony lub traktowana jako taka delegowana do pracy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony podlega, w odniesieniu do tego zatrudnienia, wyłącznie ustawodawstwu pierwszej Umawiającej się Strony.
3. Z wyjątkami przewidzianymi w ustępach 1 i 2, osoba mająca miejsce zamieszkania na terytorium Umawiającej się Strony i tam zatrudniona w administracji państwowej na rzecz drugiej Umawiającej się Strony, podlega w odniesieniu do tego zatrudnienia, wyłącznie ustawodawstwu pierwszej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

Wyjątki

Władze właściwe obu Umawiających się Stron lub wyznaczone przez nie instytucje mogą, za obopólną zgodą, zmienić stosowanie postanowień artykułów od 6 do 9, w odniesieniu co jakiegokolwiek osoby lub grupy osób i w ich interesie.

Artykuł 11

Postanowienia szczególne dla pracowników delegowanych z Republiki Korei do Rzeczypospolitej Polskiej

1. Przed delegowaniem pracowników do Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z artykułem 7, pracownicy i członkowie ich rodzin powinni być objęci ubezpieczeniem zdrowotnym/medycznym i ubezpieczeniem z tytułu wypadków przy pracy.
2. Do pracownika, o którym mowa w ustępie 1, który nie jest objęty tymi ubezpieczeniami stosuje się artykuł 6.

CZĘŚĆ III

Postanowienia dotyczące świadczeń

Artykuł 12

Sumowanie okresów ubezpieczenia

1. Jeżeli ustawodawstwo jednej Umawiającej się Strony uzależnia nabycie, zachowanie lub przywrócenie prawa do świadczeń od przebycia okresów ubezpieczenia, to instytucja właściwa tej Umawiającej się Strony uwzględnia, w niezbędnym zakresie, okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, tak jakby były okresami ubezpieczenia przebytymi zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, jeżeli okresy te się nie pokrywają.
2. Jeżeli ustawodawstwo jednej Umawiającej się Strony uzależnia nabycie prawa do świadczeń od przebycia okresów ubezpieczenia w zawodzie objętym ubezpieczeniem w systemie specjalnym lub od wykonywania określonego zatrudnienia, to okresy ubezpieczenia przebyte w tym zawodzie lub w tym zatrudnieniu zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony są sumowane przy przyznawaniu tych świadczeń.
3. Jeżeli po zsumowaniu, zgodnie z ustępem 1, okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron, osoba nie ma prawa do świadczenia, prawo do świadczenia ustala się jej poprzez zsumowanie tych okresów oraz okresów przebytych pod działaniem ustawodawstwa państwa trzeciego, z którym obie Umawiające się Strony są zobowiązane stosować instrumenty w zakresie zabezpieczenia społecznego, które gwarantują sumowanie okresów ubezpieczenia.

Artykuł 13

Okresy ubezpieczenia krótsze niż 12 miesięcy

1. Jeżeli okres ubezpieczenia, przebyty zgodnie z ustawodawstwem jednej Umawiającej się Strony jest krótszy niż 12 miesięcy i na jego podstawie nie powstaje prawo do świadczeń instytucja właściwa tej Umawiającej się Strony nie jest zobowiązana do przyznania tych świadczeń.
2. Nie naruszając postanowień ustępu 1, okresy ubezpieczenia krótsze niż 12 miesięcy, przebyte zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron, są uwzględniane przez instytucję właściwą tej Umawiającej się Strony, w której po zsumowaniu tych okresów powstanie prawo do świadczeń.

Artykuł 14

Zrównanie faktów

Fakty, które mają skutek prawny na nabycie, zmniejszenie, zawieszenie lub wysokość świadczeń, które zaistniały na terytorium jednej Umawiającej się Strony są uwzględniane tak jakby zaistniały na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 15

Ustalanie wysokości emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy i renty rodzinnej

1. Jeżeli zgodnie z ustawodawstwem jednej Umawiającej się Strony prawo do emerytury lub renty powstaje bez stosowania postanowień artykułu 12, to instytucja właściwa ustala prawo do emerytury lub renty i ustala jej wysokość tylko na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem pierwszej Umawiającej się Strony, chyba że wysokość emerytury lub renty obliczonej zgodnie z ustępem 2 będzie korzystniejsza.
2. Jeżeli zgodnie z ustawodawstwem jednej Umawiającej się Strony prawo do emerytury lub renty powstaje dopiero po zastosowaniu postanowień artykułu 12, to instytucja właściwa:
 - (a) ustala teoretyczną kwotę emerytury lub renty, jaka przysługiwałaby w przypadku, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia zostały przebyte zgodnie z ustawodawstwem, które stosuje;
 - (b) na podstawie teoretycznej kwoty emerytury lub renty, o której mowa w punkcie (a), ustala rzeczywistą kwotę emerytury lub renty w oparciu o proporcję okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem, które stosuje do sumy wszystkich przebytych okresów ubezpieczenia, zgodnie z ustawodawstwem obu Umawiających się Stron i, jeżeli to konieczne, z ustawodawstwem państwa trzeciego.
3. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty instytucja właściwa każdej z Umawiających się Stron uwzględnia wyłącznie okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem, które stosuje.

Artykuł 16

Zasiłki pogrzebowe lub świadczenia zryczałtowane

1. Prawo do zasiłków pogrzebowych lub świadczeń zryczałtowanych z tytułu śmierci jest ustalane przez instytucję właściwą Umawiającej się Strony, zgodnie z ustawodawstwem tej Umawiającej się Strony.
2. Zwroty zryczałtowane są udzielane wyłącznie obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych warunkach, na jakich udzielane są obywatelom Republiki Korei. Jednakże zwroty zryczałtowane są udzielane obywatelom państw trzecich zgodnie z ustawodawstwem Republiki Korei.

CZĘŚĆ IV

Postanowienia różne

Artykuł 17

Porozumienie administracyjne

1. Władze właściwe Umawiających się Stron zawrą porozumienie administracyjne ustalające środki konieczne do stosowania niniejszej Umowy.
2. W porozumieniu administracyjnym zostaną wyznaczone instytucje łącznikowe każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 18

Wymiana informacji i wzajemna pomoc

1. Władze właściwe, instytucje łącznikowe i instytucje właściwe Umawiających się Stron, w ramach swoich właściwych uprawnień:
 - (a) wymieniają między sobą, w zakresie dozwolonym przez ustawodawstwo, które stosują, wszelkie informacje konieczne do stosowania niniejszej Umowy;
 - (b) zapewniają sobie wzajemną pomoc w odniesieniu do ustalenia prawa lub wypłaty świadczenia zgodnie z niniejszą Umową lub ustawodawstwa, którego dotyczy niniejsza Umowa;
 - (c) wymieniają między sobą, możliwie najszybciej, informacje dotyczące środków podjętych przez nie w celu stosowania niniejszej Umowy, a także wszelkich zmian we właściwym ustawodawstwie, które mogą wpłynąć na stosowanie niniejszej Umowy.
2. Pomoc wymieniona w ustępie 1 litera (b) jest bezpłatna, z zastrzeżeniem wszelkich wyłączeń uzgodnionych w porozumieniu administracyjnym zawartym zgodnie z artykułem 17 ustęp 1.

Artykuł 19

Ochrona danych

Jeżeli przepisy prawne Umawiającej się Strony nie wymagają inaczej, informacje o osobach, przekazywane zgodnie z niniejszą Umową władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej tej Umawiającej się Strony przez władzę właściwą, instytucję łącznikową lub instytucję właściwą drugiej Umawiającej się Strony, są wykorzystywane wyłącznie w celu stosowania niniejszej Umowy i ustawodawstwa, którego dotyczy niniejsza Umowa. Takie informacje otrzymane przez władzę właściwą, instytucję łącznikową lub instytucję właściwą Umawiającej się Strony podlegają przepisom prawnym tej Umawiającej się Strony w odniesieniu do ochrony prywatności i poufności danych osobowych.

Artykuł 20

Zwolnienie z opłat i poświadczanie dokumentów i zaświadczeń

1. Jeżeli ustawodawstwo Umawiającej się Strony stanowi, że dokument składany władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej tej Umawiającej się Strony jest zwolniony w całości lub w części z opłat lub obciążeń, w tym opłat konsularnych i administracyjnych, zwolnienie takie dotyczy również odpowiednich dokumentów składanych władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej drugiej Umawiającej się Strony dla stosowania niniejszej Umowy.
2. Dokumenty i zaświadczenia przedstawiane władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej Umawiającej się Strony dla celów niniejszej Umowy są zwolnione z wymagania poświadczenia przez władze dyplomatyczne lub konsularne.
3. Kopie dokumentów poświadczone za zgodność z oryginałem przez instytucję właściwą jednej Umawiającej się Strony są akceptowane jako kopie zgodne z oryginałem przez instytucję właściwą drugiej Umawiającej się Strony, bez dalszego uwierzytelniania.

Artykuł 21

Język komunikacji

1. Władze właściwe, instytucje łącznikowe i instytucje właściwe Umawiających się Stron mogą wymieniać korespondencję bezpośrednio ze sobą i z dowolnymi osobami, bez względu na miejsce ich zamieszkania, jeżeli jest to konieczne dla celów stosowania niniejszej Umowy lub ustawodawstwa, którego dotyczy niniejsza Umowa. Korespondencja może być prowadzona w języku urzędowym każdej z Umawiających się Stron.
2. Wniosek lub dokument nie może być odrzucony przez władzę właściwą, instytucję łącznikową lub instytucję właściwą Umawiającej się Strony wyłącznie dlatego, że został on sporządzony w urzędowym języku drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 22

Składanie wniosków, zawiadomień lub odwołań

1. Wnioski, zawiadomienia lub odwołania dotyczące ustalenia lub wypłaty świadczenia zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, które dla celów stosowania tego ustawodawstwa powinny być złożone w określonym terminie władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej tej Umawiającej się Strony, ale które zostały złożone w tym samym terminie władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej drugiej Umawiającej się Strony są traktowane tak, jakby zostały złożone władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej pierwszej Umawiającej się Strony. Data złożenia wniosków, zawiadomień lub odwołań do władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej drugiej Umawiającej się Strony jest uznawana za datę ich złożenia władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej pierwszej Umawiającej się Strony.

2. Jeżeli, po wejściu w życie niniejszej Umowy, osoba złoży pisemny wniosek o świadczenia do instytucji właściwej Umawiającej się Strony zgodnie z ustawodawstwem tej Umawiającej się Strony i jeżeli ta osoba nie wnosi wyraźnie o to, by wniosek był ograniczony do świadczeń zgodnie z tym ustawodawstwem, wniosek chroni również prawa tej osoby do odpowiednich świadczeń zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, pod warunkiem że w chwili złożenia wniosku ta osoba:
 - (a) wystąpi o uznanie wniosku za wniosek o świadczenie zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, lub
 - (b) przedstawi informacje wskazujące na fakt, że okresy ubezpieczenia zostały przebyte zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony.
3. W każdym przypadku, którego dotyczy ustęp 1 lub 2 władza właściwa, instytucja łącznikowa lub instytucja właściwa, w której złożono wniosek, zawiadomienie lub odwołanie wskazuje datę otrzymania takiego dokumentu i niezwłocznie przekazuje go władzy właściwej, instytucji łącznikowej lub instytucji właściwej drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 23

Wyplata świadczeń

1. Instytucja właściwa Umawiającej się Strony wypłaca świadczenia zgodnie z niniejszą Umową, bezpośrednio osobom uprawnionym mającym miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, w walucie tej ostatniej Umawiającej się Strony lub w innej walucie swobodnie wymiennej.
2. W przypadku wprowadzenia kontroli walut lub innych podobnych środków przez Umawiającą się Stronę, które ograniczą wypłaty, przelewy lub transfery środków lub instrumentów finansowych osobom przebywającym poza terytorium tej Umawiającej się Strony, Strona ta bezzwłocznie zastosuje środki zapewniające wypłatę wszelkich kwot, które muszą być wypłacone zgodnie z niniejszą Umową osobom wymienionym w artykule 3, które mają miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 24

Rozstrzygnięcie sporów

Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy będą rozstrzygane przez konsultacje między władzami właściwymi Umawiających się Stron.

CZĘŚĆ V

Postanowienia przejściowe i końcowe

Artykuł 25

Postanowienia przejściowe

1. Niniejsza Umowa nie ustanawia żadnych praw do wypłaty świadczeń za okres przed datą wejścia w życie niniejszej Umowy.
2. Z zastrzeżeniem ustępu 1, przy określaniu prawa do świadczenia zgodnie z niniejszą Umową, uwzględnia się okres ubezpieczenia przebyty przed datą wejścia w życie niniejszej Umowy oraz wszelkie inne istotne zdarzenia, które wydarzyły się przed tą datą. Instytucja właściwa żadnej z Umawiających się Stron nie jest jednak zobowiązana do uwzględnienia okresów ubezpieczenia mających miejsce przed najwcześniejszą datą, w jakiej istnieje możliwość uznania okresów ubezpieczenia zgodnie z jej ustawodawstwem.
3. Ustalenia dotyczące prawa do świadczeń dokonane przed datą wejścia w życie niniejszej Umowy nie wpływają na prawa wynikające z niniejszej Umowy.
4. Stosowanie niniejszej Umowy nie powoduje jakiegokolwiek zmniejszenia kwoty świadczeń, do których ustalono prawo przed datą wejścia w życie Umowy.
5. Przy stosowaniu postanowień artykułu 7, w przypadku osób delegowanych do Umawiającej się Strony przed datą wejścia w życie niniejszej Umowy, okres zatrudnienia, o którym mowa w tym artykule uznaje się za rozpoczynający się od tej daty.
6. Postanowienia Części III dotyczą wyłącznie świadczeń, w przypadku których wniosek złożono w lub po dacie wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 26

Okres obowiązywania i wypowiedzenie

1. Niniejsza Umowa pozostaje w mocy do ostatniego dnia dwunastego miesiąca od miesiąca, w którym jedna z Umawiających się Stron przekaze drugiej Umawiającej się Stronie pisemne wypowiedzenie Umowy.
2. W przypadku wypowiedzenia niniejszej Umowy prawa dotyczące uprawnień lub wypłaty świadczeń nabyte zgodnie z niniejszą Umową zostają zachowane. Władze właściwe uzgodnią sposób uregulowania praw będących w trakcie nabywania.

Artykuł 27
Wejście w życie

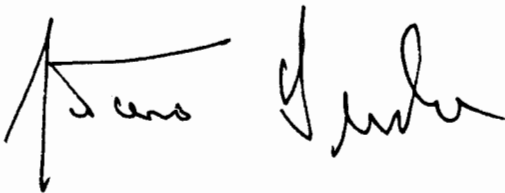
Umawiające się Strony powiadomią się w drodze pisemnej notyfikacji o zakończeniu procedur ustawowych i konstytucyjnych przez siebie stosowanych, niezbędnych do wejścia w życie niniejszej Umowy. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła ostatnia notyfikacja.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni podpisali niniejszą Umowę.

SPORZĄDZONO w dwóch egzemplarzach w*Warszawie*..... dnia
25 lutego 2009 r......, w językach polskim, koreańskim i angielskim przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny.

W przypadku różnic interpretacyjnych obowiązuje tekst w języku angielskim.

W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W IMIENIU
REPUBLICHI KOREI

**AGREEMENT ON SOCIAL SECURITY
BETWEEN
THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE REPUBLIC OF KOREA**

The Republic of Poland and the Republic of Korea (hereinafter referred to as the "Contracting Parties"),

Being desirous of regulating the relationship between their two countries in the field of social security,

Have agreed as follows:

Part I
General Provisions

Article 1
Definitions

1. For the purposes of this Agreement:
 - (a) "Legislation" means the laws and other legal provisions referred to in Article 2;
 - (b) "Competent authority" means the Minister competent for social security matters;
 - (c) "Competent agency" means an institution competent for the application of the legislation;
 - (d) "Period of coverage" means, any period of contributions that has been recognized and covered under the legislation of a Contracting Party, and any other period recognized as equivalent to a period of contribution under that legislation;
 - (e) "Benefit" means, any cash benefit provided for in the legislation of each Contracting Party, including all additions and increases applicable to such a cash benefit;
 - (f) "Place of residence" means the place of permanent stay, and
 - (g) "Place of stay" means the place of temporary stay.

2. Any terms not defined in this Article shall have the meaning assigned to them in the applicable legislation.

Article 2
Material Scope

1. This Agreement shall apply to the legislation concerning:
 - (a) as regards the Republic of Korea:
 - (i) the National Pension (old age pension, disability pension, survivor pension and lump-sum benefits) with regard to the compulsory coverage and benefits, and

- (ii) the Employment Insurance, Health Insurance and Industrial Accident Compensation Insurance with regard to the compulsory coverage only;
 - (b) as regards the Republic of Poland, the compulsory coverage and the following benefits within social insurance and social insurance for farmers:
 - (i) old age pension, disability pension and survivor pension, and
 - (ii) death grants.
2. Unless otherwise provided in this Agreement, the legislation referred to in paragraph 1 shall not include treaties or other international agreements on social security that may be concluded between one Contracting Party and a third Party, or legislation promulgated for their specific implementation.
3. This Agreement shall also apply to laws and other legal provisions which amend, supplement, consolidate or supersede the legislation.
4. This Agreement shall not apply to the laws or other legal provisions which extend the existing legislation of one Contracting Party to new categories of beneficiaries, if the competent authority of that Contracting Party notifies the competent authority of the other Contracting Party, within six months from the date of the publication of such laws or other legal provisions, that no such extension to the Agreement is intended.

Article 3

Personal Scope

This Agreement shall apply to:

- (a) persons who are or have been subject to the legislation of one or both Contracting Parties, and
- (b) other persons, with respect to their rights to which they are entitled because these rights are derived from persons referred to in subparagraph (a).

Article 4
Equal Treatment

Unless otherwise provided in this Agreement, persons referred to in Article 3, who have the place of residence in either Contracting Party, shall be subject to the legislation of that Contracting Party and shall be entitled to the benefits foreseen by that legislation on equal terms to the nationals of that Contracting Party.

Article 5
Transfer of Benefits

1. Unless otherwise provided in this Agreement, a benefit acquired under the legislation of one Contracting Party shall not be subject to any reduction, modification, suspension or discontinuation by reason of the fact that the entitled person has a place of residence in the territory of the other Contracting Party.
2. Paragraph 1 shall not apply to benefits awarded under a special procedure or in exceptional cases.

Part II
Provisions concerning Applicable Legislation

Article 6
General Provisions

1. Unless otherwise provided in this Part, a person employed within the territory of one Contracting Party shall, with respect to that employment, be subject only to the legislation of that Contracting Party.

2. A person who has a place of residence in the territory of one Contracting Party and who is engaged in self-employment in the territory of the other Contracting Party or in the territories of both Contracting Parties shall, in respect of that self-employment, be subject only to the legislation of the first Contracting Party.

Article 7 Detachments

1. Where a person in the service of an employer having a registered office in the territory of one Contracting Party is sent by that employer to work for that employer in the territory of the other Contracting Party, only the legislation on compulsory coverage of the first Contracting Party shall continue to apply with regard to that employment during the first sixty calendar months as though that employee were still employed in the territory of the first Contracting Party. This paragraph shall also apply to an employee who has been sent by an employer in the territory of one Contracting Party to that employer's affiliated or subsidiary company in the territory of the other Contracting Party. For the purposes of applying this paragraph in the case of an employee who is sent from the territory of one Contracting Party by an employer in that territory to the territory of the other Contracting Party, that employer and the affiliated or subsidiary company of the employer shall be considered one and the same, provided that the employment in the territory of the other Contracting Party is covered under the legislation of the Contracting Party from which the person was sent.

2. Where the detachment continues beyond the period indicated in paragraph 1, the legislation of the first Contracting Party shall continue to apply, provided that the competent authorities of both Contracting Parties or the agencies designated by them consent.

Article 4
Equal Treatment

Unless otherwise provided in this Agreement, persons referred to in Article 3, who have the place of residence in either Contracting Party, shall be subject to the legislation of that Contracting Party and shall be entitled to the benefits foreseen by that legislation on equal terms to the nationals of that Contracting Party.

Article 5
Transfer of Benefits

1. Unless otherwise provided in this Agreement, a benefit acquired under the legislation of one Contracting Party shall not be subject to any reduction, modification, suspension or discontinuation by reason of the fact that the entitled person has a place of residence in the territory of the other Contracting Party.
2. Paragraph 1 shall not apply to benefits awarded under a special procedure or in exceptional cases.

Part II
Provisions concerning Applicable Legislation

Article 6
General Provisions

1. Unless otherwise provided in this Part, a person employed within the territory of one Contracting Party shall, with respect to that employment, be subject only to the legislation of that Contracting Party.

2. A person who has a place of residence in the territory of one Contracting Party and who is engaged in self-employment in the territory of the other Contracting Party or in the territories of both Contracting Parties shall, in respect of that self-employment, be subject only to the legislation of the first Contracting Party.

Article 7 Detachments

1. Where a person in the service of an employer having a registered office in the territory of one Contracting Party is sent by that employer to work for that employer in the territory of the other Contracting Party, only the legislation on compulsory coverage of the first Contracting Party shall continue to apply with regard to that employment during the first sixty calendar months as though that employee were still employed in the territory of the first Contracting Party. This paragraph shall also apply to an employee who has been sent by an employer in the territory of one Contracting Party to that employer's affiliated or subsidiary company in the territory of the other Contracting Party. For the purposes of applying this paragraph in the case of an employee who is sent from the territory of one Contracting Party by an employer in that territory to the territory of the other Contracting Party, that employer and the affiliated or subsidiary company of the employer shall be considered one and the same, provided that the employment in the territory of the other Contracting Party is covered under the legislation of the Contracting Party from which the person was sent.

2. Where the detachment continues beyond the period indicated in paragraph 1, the legislation of the first Contracting Party shall continue to apply, provided that the competent authorities of both Contracting Parties or the agencies designated by them consent.

Article 8
Aircraft Crews

A person who is employed as a member of the crew of an aircraft shall, in respect of that work, be subject to the legislation of the Contracting Party in the territory of which the enterprise by which that person is employed has its head office. If, however, the enterprise has a branch or permanent representation in the territory of the other Contracting Party, such a person employed by that branch or permanent representation and not subject to Article 7 shall be subject to the legislation of the Contracting Party in the territory of which such branch or representation is located.

Article 9
Members of Diplomatic Mission and Civil Servants

1. Nothing in this Agreement shall affect the provisions of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961, or of the Vienna Convention on Consular Relations of 24 April 1963.
2. A person employed in state administration of one Contracting Party or regarded as such and delegated to work in the territory of the other Contracting Party shall be subject, with regard to this employment, only to the legislation of the first Contracting Party.
3. Except as provided for in paragraphs 1 and 2, a person who has a place of residence in the territory of one Contracting Party and is employed there by state administration of the other Contracting Party, shall be subject, with regard to this employment, only to the legislation of the first Contracting Party.

Article 10
Exceptions

Upon mutual agreement, the competent authorities of both Contracting Parties or the agencies designated by them may change the application of provisions of Article 6 to 9 to any person or a group of persons in their interest.

Article 11

Special Provisions for employees detached from the Republic of Korea to the Republic of Poland

1. Before the employees are detached to the Republic of Poland as provided for in Article 7, the employees and their dependents shall be covered by health/medical insurance and by industrial accident compensation insurance.
2. To any employees referred in paragraph 1 who is not covered under these insurances, Article 6 shall be applied.

Part III

Provisions on Benefits

Article 12

Totalization of Periods of Coverage

1. If, under the legislation of one Contracting Party, the acquisition, maintenance or reacquisition of the right to benefits is conditional upon completing periods of coverage, the competent agency of that Contracting Party shall take into account the periods of coverage completed under the legislation of the other Contracting Party in the required period of time, as if they were the periods of coverage completed under the legislation of the first Contracting Party, unless those periods overlap.
2. If, under the legislation of one Contracting Party, the acquisition of the right to benefits is conditional upon completing periods of coverage in a profession subject to a special system or in a specific occupation, the periods of coverage completed while performing this profession or occupation under the legislation of the other Contracting Party shall be taken into account for awarding these benefits.
3. If, after totalizing of periods of coverage as provided for in paragraph 1, a person is not eligible for a benefit on the basis of the periods of coverage under the legislation of the Contracting Parties, the eligibility of that person for that

benefit shall be determined by totalizing these periods and the periods of coverage completed under the legislation of a third state with which both Contracting Parties are bound by social security instruments which provide for the totalization of periods.

Article 13

Periods of coverage shorter than 12 months

1. If the period of coverage completed under the legislation of one Contracting Party is shorter than 12 months and thus it does not result in the right to benefits, the competent agency of that Contracting Party is not obliged to award these benefits.
2. Notwithstanding the provision of paragraph 1, periods of coverage shorter than 12 months completed under the legislation of each Contracting Party shall be taken into account by the competent agency of that Contracting Party where the right to benefits is established after totalizing these periods.

Article 14

Assimilation of Facts

Facts that have legal effect on entitlement to, reduction, suspension or amount of benefits, and which occurred in the territory of one Contracting Party, shall be taken into account as if they had taken place in the territory of the other Contracting Party.

Article 15

Calculation of Old-age Pension, Disability Pension or Survivor Pension

1. If, under the legislation of one Contracting Party, the right to old-age pension, disability pension or survivor pension is established without applying the provisions of Article 12, the competent agency shall establish the right to old-age pension, disability pension or survivor pension and calculate its amount exclusively on the basis of the periods of coverage completed under the

legislation of the first Contracting Party, unless the amount of pension calculated according to paragraph 2 proves more favorable.

2. If, under the legislation of one Contracting Party, the right to pension is only established after applying the provisions of Article 12, the competent agency shall:

(a) calculate a hypothetical amount of pension, which would be awarded if all the periods of coverage were completed under the legislation which it applies, and

(b) taking into account the hypothetical amount of pension, referred to in sub-paragraph (a), determine the actual amount of pension proportionally to the length of the periods of coverage completed under the legislation which it applies in relation to the total length of all completed periods of coverage according to the legislation of both Contracting Parties and, if necessary, to the legislation of a third state.

3. While determining the calculation base for pension, the competent agency of each Contracting Party takes into account only the periods of coverage completed under the legislation it applies.

Article 16

Death Grants or Lump-Sum Benefits

1. The eligibility for death grants or for lump-sum death payments shall be determined by the competent agency of the Contracting Party under the applicable legislation of that Contracting Party.

2. The Lump-sum refunds shall be granted to the nationals of the Republic of Poland under the same conditions as they are granted to the nationals of the Republic of Korea. However, the lump-sum refunds shall be granted to nationals of a third state in accordance with the legislation of the Republic of Korea.

Part IV
Miscellaneous Provisions

Article 17
Administrative Arrangement

1. The competent authorities of the Contracting Parties shall conclude an Administrative Arrangement that sets out the measures necessary for the implementation of this Agreement.
2. The liaison agencies of each Contracting Party shall be designated in the Administrative Arrangement.

Article 18
Exchange of Information and Mutual Assistance

1. The competent authorities, liaison agencies and competent agencies of the Contracting Parties shall, within the scope of their respective authority:
 - (a) communicate to each other, to the extent permitted by their respective legislation, any information necessary for the application of this Agreement;
 - (b) assist each other with regard to the determination of entitlement to, or payment of, any benefit under this Agreement, or the legislation to which this Agreement applies, and
 - (c) communicate to each other, as soon as possible, any information concerning the measures taken by them for the application of this Agreement and of any changes in their respective legislation which may affect the application of this Agreement.
2. The assistance referred to in paragraph 1 (b) shall be provided free of charge, subject to any exceptions to be agreed upon in the Administrative Arrangement concluded pursuant to Paragraph 1 of Article 17.

Article 19
Protection of data

Unless otherwise required by the legal provisions of a Contracting Party, any information about an individual which is transmitted in accordance with this Agreement to the competent authority, the liaison agency or the competent agency of that Contracting Party by the competent authority, the liaison agency or the competent agency of the other Contracting Party shall be used exclusively for purposes of implementing this Agreement and the legislation to which this Agreement applies. Such information received by a competent authority, a liaison agency or a competent agency of a Contracting Party shall be governed by the legal provisions of that Contracting Party for the protection of privacy and confidentiality of personal data.

Article 20
Exemption from Fees and Certification of Documents and Certificates

1. Where the legislation of a Contracting Party provides that any document which is submitted to the competent authority, the liaison agency or the competent agency of that Contracting Party shall be exempted, wholly or partly, from fees or charges, including consular and administrative fees, the exemption shall also apply to corresponding documents which are submitted to the competent authority, the liaison agency or the competent agency of the other Contracting Party in the application of this Agreement.
2. Documents and certificates which are presented by the competent authority, the liaison agency or the competent agency of either Contracting Party for purposes of this Agreement shall be exempted from requirements for authentication by diplomatic or consular authorities.
3. Copies of documents which are certified as true and exact copies by the competent agency of one Contracting Party shall be accepted as true and exact copies by the competent agency of the other Contracting Party, without further certification.

Article 21
Language of Communications

1. The competent authorities, the liaison agencies or the competent agencies of the Contracting Parties may correspond directly with each other and with any person, wherever that person may reside, whenever it is necessary to do so for the application of this Agreement or the legislation to which this Agreement applies. The correspondence may be conducted in any official language of either Contracting Party.

2. An application or document may not be rejected by a competent authority, a liaison agency or a competent agency of a Contracting Party solely because it is written in an official language of the other Contracting Party.

Article 22
Submitting of Claims, Notices, or Appeals

1. Any claim, notice or appeal concerning the determination or payment of a benefit under the legislation of a Contracting Party which should, for the purposes of that legislation, have been presented within a prescribed period to a competent authority, a liaison agency or a competent agency of that Contracting Party, but which is presented within the same period to the competent authority, the liaison agency or the competent agency of the other Contracting Party, shall be treated as if it had been presented to the competent authority, the liaison agency or the competent agency of the first Contracting Party. The date of submitting any claim, notice or appeal to the competent authority, the liaison agency or the competent agency of one Contracting Party shall be considered the date of submitting it to the competent authority, the liaison agency or the competent agency of the other Contracting Party.

2. If, after the entry into force of this Agreement, a person files a written application for benefits with the competent agency of a Contracting Party under the legislation of that Contracting Party, and if that person has not explicitly requested that the application be restricted to benefits under that legislation, the application shall also protect the rights of that person to corresponding benefits under the legislation of the other Contracting Party, provided that the person at the time of application :

- (a) requests that it be considered as an application for a benefit under the legislation of the other Contracting Party, or
- (b) provides information indicating that periods of coverage have been completed under the legislation of the other Contracting Party.

3. In any case to which paragraph 1 or 2 applies, the competent authority, the liaison agency or the competent agency to which the claim, notice or appeal has been submitted shall indicate the date of receipt of such a document and transmit it without delay to the competent authority, the liaison agency or the competent agency of the other Contracting Party.

Article 23

Payment of Benefits

1. The competent agency of a Contracting Party shall pay benefits, under this Agreement, directly to the entitled persons who have the place of residence in the territory of the other Contracting Party in the currency of the latter Contracting Party or in any other freely convertible currency.

2. In the event that a Contracting Party imposes currency controls or other similar measures that restrict payments, remittance or transfers of funds or financial instruments to persons who are outside that Contracting Party, it shall, without delay, take appropriate measures to ensure the payment of any amount that must be paid in accordance with this Agreement to persons described in Article 3 who have the place of residence in the territory of the other Contracting Party.

Article 24

Resolution of Disagreement

Any disagreement regarding the interpretation or application of this Agreement shall be resolved by consultation between the competent authorities of the Contracting Parties.

Part V
Transitional and Final Provisions

Article 25
Transitional Provisions

1. This Agreement shall not establish any right to payment of a benefit for any period before the date of the entry into force of this Agreement.
2. Subject to paragraph 1, in determining the right to a benefit under this Agreement, any period of coverage completed before the date of entry into force of this Agreement, and any other relevant events that occurred before that date, is taken into account. However, the competent agency of neither Contracting Party shall be required to take into account any periods of coverage which occurred prior to the earliest date for which periods of coverage may be credited under its legislation.
3. Determinations concerning entitlement to benefits which were made before the entry into force of this Agreement shall not affect rights arising under it.
4. The application of this Agreement shall not result in any reduction in the amount of benefits to which entitlement was established prior to its entry into force.
5. In applying of Article 7 in case of persons who were detached to a Contracting Party prior to the date of entry into force of this Agreement, the periods of employment referred to in that Article shall be considered to begin on that date.
6. The provisions of Part III shall apply only to benefits for which an application is filed on or after the date this Agreement enters into force.

Article 26
Period of Duration and Termination

1. This Agreement shall remain in force and effect until the last day of the twelfth month following the month in which a written notice of its termination is given by either Contracting Party to the other Contracting Party.

2. If this Agreement is terminated, any rights regarding the entitlement to or payment of benefits acquired under it shall be retained. The competent authorities shall agree on the way of regulating rights in the process of being acquired.

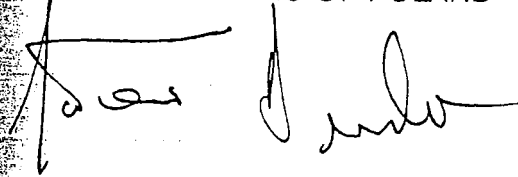
Article 27
Entry into Force

The Contracting Parties shall notify each other in writing of the completion of their respective statutory and constitutional procedures required for the entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the first day of the third month following the month during which the last notification occurs.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at *Warsaw*, on *25th of February 2009*, in Polish, Korean and English languages, each text being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE REPUBLIC OF POLAND

FOR THE REPUBLIC OF KOREA

폴란드공화국과 대한민국 간의 사회보장에 관한 협정

폴란드공화국과 대한민국(이하 “체약당사국”이라 한다)은,

사회보장분야에서 양국 간의 관계를 규율하기를 희망하며,

다음과 같이 합의하였다.

제 1 부 일반 규정

제 1 조 정 의

1. 이 협정의 목적상,

가. “법령”이란 제2조에 언급된 법과 그 밖의 법적 규정을 말한다.

나. “권한 있는 당국”이란 사회보장분야에 대하여 권한 있는 장관을 말한다.

다. “권한 있는 실무기관”이란 법령의 적용에 대하여 권한 있는 기관을 말한다.

라. “가입기간”이란 어느 한 쪽 체약당사국의 법령에서 인정되고 가입된 모든 보험료 납부기간과 그 법령에 따라 보험료 납부기간에 상응하는 것으로 인정되는 그 밖의 기간을 말한다.

마. “급여”란 각 체약당사국의 법령에 규정된 모든 현금급여를 말하며, 그 현금급여에 적용되는 모든 가급액과 증액분을 포함한다.

바. “거주지”란 영구적으로 체재하는 장소를 말한다.

사. “체류지”란 임시적으로 체재하는 장소를 말한다.

2. 이 조에 정의되지 않은 용어는 적용법령에서 그에 부여된 의미를 가진다.

제 2 조

물적 범위

1. 이 협정은 다음의 관련 법령에 적용된다.

가. 폴란드공화국에 있어서는, 사회보험과 농민사회보험의 강제가입과 다음의 급여

- 1) 노령연금, 장애연금과 유족연금
- 2) 장제비

나. 대한민국의 경우

- 1) 강제가입과 급여에 관해서는 국민연금 (노령연금, 장애연금, 유족연금과 반환일시금 급여)
- 2) 강제가입에 관해서만 고용보험, 건강보험 및 산업재해보상보험

2. 이 협정에서 달리 규정하지 않는 한, 제1항에서 언급된 법령은 어느 한 쪽 계약당사국과 제3국 간에 체결될 수 있는 사회보장에 관한 조약이나 다른 국제협정, 또는 이들의 구체적인 이행을 위하여 공포된 법령을 포함하지 않는다.

3. 이 협정은 해당 법령을 개정, 보충, 통합 또는 대체하는 법 및 그 밖의 법적 규정에도 적용된다.

4. 이 협정은 어느 한 쪽 계약당사국의 권한 있는 당국이 그 계약당사국의 현행 법령을 새로운 범주의 수급권자에게 확대하는 법 또는 그 밖의 법적 규정의 공포일부터 6개월 이내에 다른 쪽 계약당사국의 권한 있는 당국에게 그러한 확대를 협정이 적용할 의사가 없다는 것을 통보하는 경우 그러한 법 또는 그 밖의 법적 규정에는 적용되지 않는다.

제 3 조

인적 범위

이 협정은 다음 자에게 적용된다.

가. 어느 한 쪽 또는 양쪽 계약당사국의 법령이 적용되거나 적용되었던 모든 자

나. 가호에 명시된 자로부터 권리가 유래되어 권리를 획득한 그 밖의 자

제 4 조

동등대우

이 협정에서 달리 규정하지 않는 한, 어느 한 쪽 계약당사국에 거주지를 가진 제3조에 언급된 자는 해당 계약당사국의 법령을 적용받으며, 그 계약당사국의 국민과 동등하게 그 법령에 규정된 급여 수급자격을 가진다.

제 5 조

급여의 송금

1. 이 협정에서 달리 규정하지 않는 한, 어느 한 쪽 계약당사국의 법령에 따라 취득한 급여는 그 수급자가 다른 쪽 계약당사국의 영역에 거주한다는 이유로 감액이나 변경, 정지 또는 중단되지 않는다.

2. 특별한 절차 또는 예외적인 경우에 지급되는 급여는 제1항이 적용되지 않는다.

제 2 부

적용법령에 관한 규정

제 6 조

일반원칙

1. 이 부에서 달리 규정하지 않는 한, 어느 한 쪽 계약당사국의 영역에서 근로하는 자는 그 근로와 관련하여 그 계약당사국의 법령만 적용받는다.

2. 어느 한 쪽 계약당사국의 영역에 거주하고 다른 쪽 계약당사국의 영역 또는 양 계약당사국의 영역에서 근로하는 자영자는 그 자영과 관련하여 앞의 계약당사국의 법령만 적용받는다.

제 7 조

파견

1. 어느 한 쪽 계약당사국의 영역에 등록사무소를 가진 사용자에게 고용된 자가 그 사용자에 의하여 다른 쪽 계약당사국의 영역으로 그 사용자를 위하여 근로하도록 파견된 경우, 그 근로자는 처음 60개월의 기간 동안에는 앞의 계약당사국의 영역에서 계속 고용된 것처럼 간주되어 그 고용에 대해서는 앞의 계약당사국의 강제가입에 관한 법령만이 계속해서 적용된다. 이 항은 어느 한 쪽 계약당사국의 영역에 있는 사용자에 의하여 다른 쪽 계약당사국 영역에 있는 그 사용자의 자회사나 계열회사로 파견된 피고용인에게도 적용된다. 이 항의 적용 목적상, 어느 한 쪽 계약당사국의 영역에서 그 영역에 있는 사용자에 의하여 다른 쪽 계약당사국의 영역으로 파견된 피고용인의 경우, 다른 쪽 계약당사국의 영역에서의 고용이 그 피고용인을 보낸 계약당사국의 법령이 적용되는 한 그 사용자와 계열회사 혹은 자회사의 사용자는 동일하게 간주된다.

2. 제1항에 명시된 기간을 초과하여 파견이 계속되는 경우, 양 계약당사국의 권한 있는 당국 또는 그들이 지정한 실무기관이 동의하면 앞의 계약당사국의 법령이 계속해서 적용된다.

제 8 조

항공승무원

항공승무원으로서 고용된 자에 대해서는 그 근로와 관련하여 그 사람이 고용된 기업의 본사가 속한 영역의 계약당사국 법령이 적용된다. 그러나 그 기업

이 다른 쪽 체약당사국의 영역에 지사 또는 상주사무소를 가지고 있는 경우, 그 지사 또는 사무소에 의하여 고용되고 제7조가 적용되지 않는 자에게는 그 지사 또는 사무소가 소재한 영역의 체약당사국 법령이 적용된다.

제 9 조

외교공무원 및 공무원

1. 이 협정은 1961년 4월 18일의 「외교관계에 관한 비엔나협약」이나 1963년 4월 24일의 「영사관계에 관한 비엔나협약」의 규정에 영향을 미치지 않는다.

2. 어느 한 쪽 체약당사국의 국가행정기관에 고용되거나 고용된 것으로 간주되며 다른 쪽 체약당사국의 영역에서 근로하기 위하여 파견된 자에 대해서는 그 고용과 관련하여 앞의 체약당사국의 법령만 적용된다.

3. 제1항 및 제2항의 규정을 제외하고, 어느 한 쪽 체약당사국의 영역에 거주지를 가진 자가 다른 쪽 체약당사국의 국가행정기관에 의하여 고용된 경우, 그 고용과 관련하여 앞의 체약당사국의 법령만이 적용된다.

제 10 조

에 의

양 체약당사국의 권한 있는 당국 또는 그에 의하여 지정된 실무기관은 상호 합의에 따라 제6조부터 제9조까지를 적용할 경우 그 어떤 개인 또는 일정 범주의 자에게 유리하도록 이를 변경할 수 있다.

제 11 조

대한민국에서 폴란드공화국으로 파견된 피고용인을 위한 특별규정

1. 제7조에 명시된 피고용인이 폴란드공화국으로 파견되기 전에, 그 피고용인과 그 부양가족은 건강/의료 보험 및 산업재해보상보험에 가입되어야 한다.

2. 이러한 보험에 가입되지 않은 제1항에 언급된 피고용인에게는 제6조가 적용된다.

제 3 부 급여에 관한 규정

제 12 조 가입기간 합산

1. 어느 한 쪽 계약당사국의 법령에 따른 급여수급권의 취득, 유지, 재취득이 가입기간의 완성을 조건으로 하는 경우, 그 계약당사국의 권한 있는 실무기관은 다른 쪽 계약당사국의 법령에 따라 완성된 가입기간을 앞의 계약당사국의 법령에 따라 완성된 가입기간인 것으로 간주하여 중복되지 않는 한 필수기간으로 고려한다.

2. 어느 한 쪽 계약당사국의 법령에 따른 급여수급권 취득이 특별제도 적용을 받는 업종 또는 특수 직업에서의 가입기간 완성을 조건으로 하는 경우, 다른 쪽 계약당사국의 법령에 따른 그 업종이나 직업을 수행하여 완성된 가입기간은 이러한 급여를 부여하는데 포함된다.

3. 제1항의 규정에 따라 가입기간을 합산한 후에도 계약당사국의 법령에 따른 가입기간에 근거해서 수급자격이 없는 경우, 그 사람의 수급 자격은 합산된 양 계약당사국의 가입기간과 가입기간 합산이 규정된 양 계약당사국 모두 사회 보장협정을 체결한 제3국의 법령에 따라 완성된 가입기간을 합산하여 결정된다.

제 13 조 12개월 미만의 가입기간

1. 어느 한 쪽 계약당사국의 법령에 따른 가입기간이 12개월 미만이고 이로 인해서는 급여수급권이 발생하지 않는 경우에는, 그 계약당사국의 권한 있는 실무기관은 이러한 급여를 지급할 의무가 없다.

2. 제1항의 규정에도 불구하고, 각 계약당사국의 법령에 따라 완성된 12개월 미만의 가입기간은 이 가입기간의 합산 후 급여수급권이 설정될 경우 계약당사국의 권한 있는 실무기관에 의하여 합산된다.

제 14 조 사실의 동등취급

어느 한 쪽 계약당사국의 영역에서 발생한 급여의 수급 자격, 감액, 정지 또는 금액에 법적 영향을 미치는 사실은 그 사실이 다른 쪽 계약당사국의 영역에서 발생한 것처럼 간주된다.

제 15 조 노령연금, 장애연금 또는 유족연금의 계산

1. 어느 한 쪽 계약당사국의 법령에 따른 노령연금, 장애연금 또는 유족연금의 수급권이 제12조의 규정을 적용하지 않고 발생하는 경우, 권한 있는 실무기관은 제2항에 따라 계산된 연금액이 더 유리하다고 판단되지 않는 한 한쪽 계약당사국의 법령에 따라 완성된 가입기간에 근거해서만 노령연금, 장애연금 또는 유족연금 수급권을 부여하고 그 금액을 산정한다.

2. 어느 한 쪽 계약당사국의 법령에 따라, 연금수급권이 제12조의 규정을 적용한 후에만 발생하는 경우, 그 권한 있는 실무기관은

가. 적용하는 법령에 따라 모든 가입기간이 완성되었을 경우 지급될 수 있는 가상연금액을 산정한다.

나. 가호에 언급된 가상연금액을 감안하여, 실제 연금액은 적용되는 법령에 따라 완성된 가입기간과 양 계약당사국 그리고, 필요한 경우 제3국 법령에 따라 완성된 모든 가입기간의 길이에 비례하여 결정한다.

3. 연금 산정기준 결정시, 각 계약당사국의 권한 있는 실무기관은 적용하는 법령에 따라 완성된 가입기간만을 합산한다.

제 16 조
장제비 또는 일시금 급여

1. 장제비 또는 사망일시금 지급권은 계약당사국의 해당 법령에 따라 그 계약당사국의 권한 있는 실무기관에 의하여 결정된다.

2. 반환일시금은 대한민국 국민에게 인정되는 것과 동일한 조건으로 폴란드 공화국 국민에게 인정된다. 그러나 제3국 국민에게는 대한민국 법령에 따라 반환일시금이 지급된다.

제 4 부
보칙규정

제 17 조
행정약정

1. 계약당사국의 권한 있는 당국은 이 협정의 시행을 위하여 필요한 조치사항을 규정하는 행정약정을 체결한다.

2. 각 계약당사국의 연락기관은 행정약정에서 지정된다.

제 18 조
정보교환 및 상호협조

1. 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관과 권한 있는 실무기관은 각자의 권한 범위 내에서,

가. 각자의 법령이 허용하는 범위 내에서 이 협정의 적용을 위하여 필요한 모든 정보를 상호 교환한다.

나. 이 협정 또는 이 협정이 적용되는 법령에 따른 지급 자격에 대한 결정 또는 급여 지급과 관련하여 상호 협조한다.

다. 이 협정의 적용을 위하여 그들이 취한 조치 및 이 협정의 적용에 영향을 미칠 수 있는 각자 법령의 변경과 관련된 정보를 가능한 한 조속히 상호 교환한다.

2. 제1항 나호에 언급된 협조는 제17조제1항에 따라 체결된 행정약정에서 합의되는 예외사항을 제외하고는 무료로 제공된다.

제 19 조 정보의 보호

어느 한 쪽 체약당사국의 법령규정이 달리 요구하지 않는 한, 그 체약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에게 이 협정에 따라 다른 쪽 체약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 의하여 제공된 개인에 관한 정보는 이 협정 및 이 협정이 적용되는 법령을 시행하는 목적으로만 사용된다. 어느 한 쪽 체약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 의하여 접수된 이러한 정보는 사생활 및 개인정보 비밀의 보호를 위하여 그 체약당사국의 법적 규정에 따른다.

제 20 조 수수료 면제와 서류 및 증명서의 확인

1. 어느 한 쪽 체약당사국 법령이 그 체약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 제출된 모든 서류에 대하여 영사 및 행정 수수료를 포함한 수수료 또는 비용의 전부 또는 일부를 면제하도록 규정하는 경우, 이러한 면제는 이 협정의 적용에 있어 다른 쪽 체약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 제출되는 상응하는 서류에도 또한 적용된다.

2. 이 협정의 목적을 위하여 어느 한 쪽 체약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 의하여 전달되는 서류 및 증명서는 외교 또는 영사기관의 인증요건으로부터 면제된다.

3. 어느 한 쪽 계약당사국의 권한 있는 실무기관에 의하여 진정하며 정확한 사본으로 확인된 서류의 사본은 추가 확인 절차 없이 다른 쪽 계약당사국의 권한 있는 실무기관에 의하여 진정하며 정확한 사본으로 인정된다.

제 21 조

소통 언어

1. 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관은 이 협정 또는 이 협정이 적용되는 법령의 시행을 위하여 필요할 경우 해당 기관 간 또는 거주지에 관계없이 모든 개인과 언제든지 서로 직접 교신할 수 있다. 이러한 교신은 어느 한 쪽 계약당사국의 그 어떤 공식 언어로도 할 수 있다.

2. 어느 한 쪽 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관은 청구서나 서류가 다른 쪽 계약당사국의 공식 언어로 작성되었다는 이유만으로 이를 거절하지 못한다.

제 22 조

청구서, 신고서 또는 이의신청서의 제출

1. 어느 한 쪽 계약당사국의 법령에 따라 그 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 정해진 기간 내에 그 법령에 따라 제출 되었어야 하는 급여의 결정 또는 급여의 지급에 관한 청구서, 신고서 또는 이의신청서가 다른 쪽 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 동일 기간 내에 제출된 경우, 이는 앞의 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 제출된 것으로 간주한다. 청구서, 신고서 또는 이의신청서가 다른 쪽 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 제출된 날짜는 그것이 앞의 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 제출된 날짜로 간주된다.

2. 이 협정의 발효 후에 어떤 자가 어느 한 쪽 계약당사국의 권한 있는 실무기관에 그 계약당사국 법령에 따라 서면으로 급여 청구서를 제출하고, 그 청구서가 한 쪽 계약당사국 법령에 따른 급여에 국한되도록 명백히 요청하지 않는 경우, 그 자가 급여 청구서 다음과 같이 할 경우 그 청구서는 다른 쪽 계약당사국 법령에 따른 상응하는 급여에 대한 그 자의 권리도 보호한다.

가. 그 청구가 다른 쪽 계약당사국의 법령에 따른 급여청구로 간주될 것을 요청한 경우, 또는

나. 다른 쪽 계약당사국 법령에 따른 가입기간이 완성되었음을 나타내는 정보를 제공하는 경우

3. 제1항 또는 제2항이 적용되는 경우, 청구서, 신고서 또는 이의신청서를 제출받은 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관은 그 서류의 접수일을 표시하여 이를 지체 없이 다른 쪽 계약당사국의 권한 있는 당국, 연락기관 또는 권한 있는 실무기관에 송부한다.

제 23 조 급여의 지급

1. 어느 한 쪽 계약당사국의 권한 있는 실무기관은 이 협정에 따른 급여를 다른 쪽 계약당사국에 거주하고 있는 자에게 그 다른 쪽 계약당사국의 통화 혹은 자유교환 통화로 직접 지급한다.

2. 어느 한 쪽 계약당사국이 그 계약당사국의 영역 외에 있는 자에 대하여 통화규제 조치를 취하거나 지급, 송금 또는 자금이나 재정증서의 이전을 제한하는 그 밖의 유사한 조치를 취하는 경우, 그 계약당사국은 다른 쪽 계약당사국의 영역에 거주지를 갖고 있는 제3조에 언급된 자에게 이 협정에 따라 지급하여야 할 금액의 지급을 보장하기 위하여 지체 없이 적절한 조치를 취하여야 한다.

제 24 조

분쟁해결

이 협정의 해석이나 적용에 관한 모든 분쟁은 계약당사국의 권한 있는 당국 간의 협의에 따라 해결된다.

제 5 부

경과 및 최종규정

제 25 조

경과규정

1. 이 협정은 이 협정 발효일 이전의 기간에 대해서는 급여를 지급받을 권리를 설정하지 않는다.

2. 제1항을 조건으로, 이 협정에 따른 수급 자격을 결정하는 경우 이 협정 시행일 이전에 완성된 가입기간과 이 협정 시행일 이전에 발생한 그 밖의 관련 사건은 고려되어야 한다. 그러나 어느 한 쪽 계약당사국의 권한 있는 실무기관도 자국의 법령에 따라 가입기간으로 인정될 수 있는 최초일 이전에 발생한 가입기간은 합산할 의무가 없다.

3. 이 협정의 발효일 이전에 행해진 수급 자격에 관한 결정은 이 협정에 따라 발생하는 권리에 영향을 주지 않는다.

4. 이 협정의 적용으로 협정 발효일 이전에 설정된 수급권에 대하여 급여액의 감액이 초래되어서는 안 된다.

5. 이 협정의 발효일 이전에 어느 한 쪽 계약당사국에 파견된 자에 대하여 제7조를 적용할 경우 그 조에서 언급된 고용기간은 이 협정의 발효일에 시작하는 것으로 간주한다.

6. 제3부의 규정은 이 협정 발효일 이후에 청구서가 제출된 급여에 대해서만 적용한다.

존속기간 및 종료

1. 이 협정은 어느 한 쪽 계약당사국이 다른 쪽 계약당사국에 서면으로 이 협정의 종료를 통보한 달의 다음 달부터 일두 번째 되는 달의 마지막 날까지 유효하다.
2. 이 협정이 종료되는 경우 이 협정에 따라 취득된 규어의 수급권 또는 규어를 지급받을 권리는 존속한다. 권한 있는 당국은 취득 중인 권리를 규정할 방안을 합의한다.

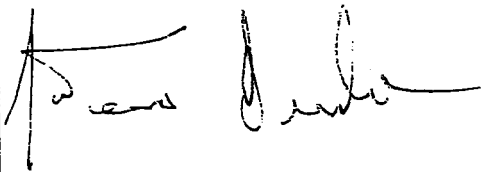
제 27 조 발 효

각 계약당사자는 이 협정의 발효에 필요한 각자의 법적 및 합법적 절차의 완료를 서면으로 상호 통보한다. 이 협정은 나중의 통보가 이루어진 달의 다음 달부터 세 번째 달의 초일에 효력이 발생한다.

이상의 증거로 아래 서명자는 정당하게 권한을 위임받아 이 협정에 서명하였다.

2009년 2월 25일 비엔나에서 정본인 폴란드어, 한국어, 영어로 각 2부씩 작성하였다. 해석상 서로 다름이 있을 경우에는 영어본이 우선한다.

폴란드공화국을 대표하여

대한민국을 대표하여

